nimmetakse: seält Jöest näggi temma wäljatullewad seitse Lehma, mis lihhawad ollid, ja illusad peält nähha: need hakkasid söma seäl Jöe äres. Jälle näggi temma teist seitse Lehma wäljatullewad, mis wägga lahjad ollid, ja pahhad peält nähha; ja need seitse lahjad Lehmad söiwad Kunninga Silma ees ärra, need seitse lihhawad Lehma, ja se ep olnud nendest tundagi, et need teised nende Kohho sisse said.

§. 258. Kunningas ärkas sellest ülles, ja jäi jälle maggama; ja näggi teistkorda ennamist se dasamma Unnenäggo: ta näggi, et ühheainsama Körre peält seitse Wilja-Pea ülleskaswasid, need ollid jämmedad ja head; ja nende järrel tousid seitse penikest, ja otsekui pallawast Tulest körwetud Pead Ma seest ülles, need nelasid ärra need seitse essimest jämmedad ja täied Wilja-Pead, et neist ühtegi järrele ei jänud.

§. 259.

§. 259. Se peäle ärkas Kunningas jälle ülles, ja need Unnenäud ollid wägga tähtjad temma Melest; sepärrast tahtis ta hea Melega teäda sada, mis need piddid tähhendama. Temmal ollid siis nisuggused Kunsti-Mehhed, kes omma tühja Sannadega Kunningast mittokord ollid teädnud petta, ja sepärrast wägga tarkaks arwati: need laskis Kunningas Homiko kokkoku suda, ja räkis neile ommad Unnenäud, ja nemmad piddid temmale nende Tähhendamist teäda andma. Agga keik nende tühhi Tarkus ja Kawwalus löppes siin ärra, sest se Assi olli Jummalast; ei ükski nendest teädnud need Unnenäud temmale ärraselletada. Selle ülle jäi Kunningas Warao wägga kurwaks.

§. 260. Siis tulli se Keldri-Teenride Üllewataja (§. 254.), ja ütles Kunningale: Tännapääw tulletan minna omma

Patto

Eesti Ma Rahwa Kalender 1780, lk. 30